פרוטוקול מספר 31.20 מישיבת מועצת עיר מן המניין

שהתקיימה ביום ג', ח' אייר התשפ"ה, 6/5/2025

בחדר הישיבות בבניין העירייה

נוכחים ה"ה: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נג'ר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב.

חסרים ה"ה: ששון אליהו, יהודה הרוש, טל אסייג, יוסי היזמי, אורי בוסקילה, שמעון כהן סבן.

מוזמנים ה"ה: דורית מוריה- מרכזת ישיבות המועצה, עו"ד חנה כהן- יועצת משפטית, מרדכי ברשישת – גזבר העירייה, נעמי נעים – מבקרת העירייה, ליה עובדיה אגמי – מבקרת בכירה.

סדר יום:

- אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 26.20 מיום 8/4/25.

1. כתב מינוי והסמכה למפקח.
2. אישור פרוטוקול חינוך 1.25.
3. תקציבים בלתי רגילים.
4. אישור הסכם שימוש בקרקע - איגום זמני רמת יוסף.
5. סגירת בית המשפט עמ"ק בת ים – ביטול צו הקמה.
6. עדכונים ושונות.

צביקה ברוט: חברים, ערב טוב לכולם. דורית, בבקשה.

דורית מוריה: תודה. שלום לכולם.

צביקה ברוט: אנחנו פותחים את הישיבה, ערב טוב.

דורית מוריה: אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת עיר מן המניין 31.20.

***אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 26.20 מיום 8/4/25**

דורית מוריה: אני מבקשת לאשר את פרוטוקול ישיבת המועצה 26.20 מיום 8.4.25. יש למישהו הערות, שאלות? פה אחד? פה אחד. תודה רבה.

צביקה ברוט: פה אחד, תודה רבה.

הצבעה: פ"א

פ"א: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נג'ר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב

(מדברים יחד)

סעיף 1 - כתב מינוי והסמכה למפקח

דורית מוריה: סעיף מספר 1. הצעת ההחלטה: המועצה מאשרת את הסמכתו של שמעיה גורדצקי לתפקיד מפקח לכל עניין וכל דין, כל עוד הינו משמש בתפקיד. פה אחד?

צביקה ברוט: פה אחד.

דורית מוריה: תודה רבה.

הצבעה: פ"א

פ"א: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נג'ר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב

<u>סעיף 2 - אישור פרוטוקול ועדת חינוך 1.25</u>

<u>דורית מוריה:</u> אני עוברת לסעיף מספר 2. אישור פרוטוקול וועדת חינוך 1.25. הצעת ההחלטה, המועצה מאשרת את פרוטוקול וועדת החינוך 1.25 מיום ה-17.3.25. פה אחד?

<u>ורד דנינו:</u> פה אחד.

<u>צביקה ברוט:</u> פה אחד.

<u>דורית מוריה:</u> תודה רבה.

<u>הצבעה: פ"א</u>

<u>פ"א: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נגיר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב</u>

<u>סעיף 3 – תקציבים בלתי רגילים</u>

<u>דורית מוריה:</u> תקציבים.

<u>צביקה ברוט:</u> תודה ליו"ר ועדת כספים.

(מדברים יחד)

<u>דורית מוריה:</u> נכון, עוד לא, עכשיו אנחנו מגיעים, עכשיו אנחנו מגיעים.

<u>צביקה ברוט:</u> עכשיו אנחנו מגיעים. תב"רים.

<u>דורית מוריה:</u> נכון, תקציבים בלתי רגילים, סעיף מספר 3. הצעת ההחלטה: המועצה מאשרת את התב"רים כפי שאושרו בוועדת הכספים מיום 29.4.25. פה אחד או שיש שאלות?

<u>אלי יריב:</u> מה זה? מה?

<u>אילנה נגיר:</u> ועדת כספים.

<u>ורד דנינו:</u> כן, פה אחד.

דורית מוריה: פה אחד?

שלומי לחיאני: מה שאילנה אישרה, אז אנחנו בפנים.

דורית מוריה: תודה רבה.

ורד דנינו: אילנה עושה עבודה מצוינת.

תב"רים חדשים

ספ'	מס' תב"ר	תיאור התב"ר	סכום	מקורות המימון
1	4676/938	**רכישת נכס בקומת מרתף גוש 7149 חלקה 220 תת חלקה 1 (רח' ירושלים 65)**	1,062,000	ק.השבחה – 1,062,000
	מיועד לרכישת זכויות במקרקעין מאת חברות שוש 7150 חלקה 5 וחברה גוש 7159 חלקה 6. העירייה החזיקה במקרקעין מאז 1963ואף הגישה תביעה לרישום זכויותיה. בהמלצת בימ"ש הובהר לעירייה כי עליה לשלם עבור זכויות אלה בהתאם לשומת מקרקעין כ-900,000 ₪ + מע"מ			

הצבעה: פ"א

2	4677/747	**תכנון החוף הצפוני הטבעי והמצוק**	500,000	ר.מקרקעי ישראל – 500,000
	במסגרת קול קורא אישרה הקרן לשמירה על שטחים פתוחים סך 500,000 ₪ לתקצוב המיזם לתכנון החוף הצפוני הטבעי והמצוק.			

הצבעה: פ"א

הגדלת תב"רים ושינויים

ספ'	מס' תב"ר	תיאור התב"ר	הסכום המבוקש	הסכום המאושר	הגדלה/הקטנה המבוקשת	מקורות מימון
1	4469/742	**התקנת תחנות אוטובוס ברחבי העיר**	975,000	800,000	175,000	ק.השבחה-175,000
	מיועד להתקנת 12 תחנות אוטובוס. (התחנות במימון מלא של משרד התחבורה) ההתקנה במימון הרשות. ההתקנה כוללת פירוק תחנה ישנה, החזרת השטח לקדמותו, מע"מ ופיקוח כ- 11,300 ₪ לתחנה וכן ותוספת 2,950 ₪ לכול תחנה עבור תאורה סולארית. סה"כ עלות לתחנה כ- 14,250 ₪.					

הצבעה: פ"א

פ"א: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נגיר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב

סעיף 4 - אישור הסכם שימוש בקרקע - איגום זמני רמת יוסף

דורית מוריה: 4. אישור הסכם שימוש במקרקעין איגום, איגום זמני רמת יוסף. הצעת ההחלטה: המועצה מאשרת לתאגיד מי בת ים שימוש במקרקעין הידועים בגוש 7131 חלקה 189 לצורך איגום זמני.

ורד דנינו: מה זה אומר?

דורית מוריה: חנה, בבקשה.

עו"ד חנה כהן: אנחנו, יש לנו, האוכלוסייה-

אילנה נג'ר: אני גם ארצה את רשות הדיבור אחר כך.

עו"ד חנה כהן: כן, כן. האוכלוסייה בעיר הולכת וגדלה, ואנחנו צריכים להגדיל את בריכות המים שלנו. בתקופה שבה הם מגדילים את בריכות המים, הם הגישו תב"ע לסמכות וועדה מחוזית להגדיל את העומק של הבריכה, הם צריכים שטח זמני לעשות איגום זמני. וכאן אנחנו נותנים להם את השטח, זה תאגיד שלנו, ואנחנו-

אפרים מזרחי: הם משמלים כסף?

עו"ד חנה כהן: בגדול, הם לא משלמים כסף. דורית, הם משלמים כסף?

דורית מוריה: לא.

עו"ד חנה כהן: לא.

אפרים מזרחי: אז למה אנחנו משלמים להם על המים? אני לא הבנתי.

עו"ד חנה כהן: על המים?

אילנה נג'ר: שאלה טובה.

עו"ד חנה כהן: שאלה טובה, אבל-

צביקה ברוט: מה, מה השאלה?

(מדברים ביחד)

אפרים מזרחי: אני משלם לו, הוא הוסיף עושה איתי חשבונות.

עו"ד חנה כהן: כן, תשמע, אנחנו, אנחנו כן מעוניינים, זה פרויקט עירוני.

אפרים מזרחי: בסדר. חנה, גם המדינה זו פרויקט עירוני. אז מי ישלם לו?

(מדברים ביחד)

צביקה ברוט: מה השאלה שלך?

אילנה נגיר: אז אני, אני בהמשך רוצה שאלה מלווה, אם אפשר.

עו"ד חנה כהן: אנחנו נשקול את זה. דורית אחראית על נכסים, היא אמרה, נשקול את זה.

צביקה ברוט: שמה?

עו"ד חנה כהן: לגבות כסף מהתאגיד, ראש העיר, על השימוש במקרקעין.

צביקה ברוט: לא, התאגיד לא משלם שום, אי אפשר.

אפרים מזרחי: למה?

צביקה ברוט: לפי כללי רשות המים, אי אפשר.

אפרים מזרחי: למה, אי אפשר להשכיר לו את זה? אפשר להשכיר לו את זה.

צביקה ברוט: למה, לצורך העניין, כבר עשרות שנים הם לא משלמים על כל המקרקעין שבהם יש להם תחנות שאיבה, ויש להם-

אירנה גנין: שישלמו.

אפרים מזרחי: שישלמו, בואו נתחיל שישלמו.

צביקה ברוט: לא, אבל הכללים, החוק לא מאפשר.

אלי יריב: היה הסדר איתם.

צביקה ברוט: אפרים, היו הסדרים.

דורית מוריה: אם היה אפשר-

אילנה נגיר: אני רוצה שאלה מנחה בעניין הזה.

צביקה ברוט: תן לי לענות בבקשה.

אירנה גנין: זה אטרקטיבי 7 שנים אחורה.

דורית מוריה: אבל מדברים ביחד, אז ההקלטות שלנו יוצאות גרועות ביותר.

אילנה נגיר: האם, יש לי, אני רוצה לשאול משהו בנושא. אני הבנתי מהשר כהן שהוא הולך להחזיר חלק-

צביקה ברוט: זו יוזמה.

אילנה נגיר: רגע, רגע, אני רוצה לשאול, אם בת ים תהיה בתמונה, ואם בת ים תרצה לקחת גם את זה אליה חזרה, זו שאלתי.

(מדברים ביחד)

צביקה ברוט: אני אגיד, ההצעה, קודם כל, אנחנו ניזונים רק מהתקשורת. הוא הודיע שבוע שעבר שהוא מתכוון לגבש הצעת חוק, והוא מגיש אותה כהצעה ראשונית לדעתי-

אילנה נגיר: נכון, נכון.

צביקה ברוט: לביטול תאגידי המים בכל הארץ.

אילנה נגיר: לא, לא, לא, חלקית, חלקית בערים מסוימות, והיה מצוין שמה-

צביקה ברוט: לא. אז אני אגיד רגע, שנייה, לפי מה שאני ראיתי, מדובר בכל הארץ, במקומות שבהם יש תאגידים עצמאיים ולא מחוברים. הרי התוכנית לתיאגוד, שבזמנו דובר על לצמצם את מספר התאגידים, היה לקחת תאגידים שיש בהם רק ערים, נגיד כמו תאגיד מי בת ים שיש בה רק עיר אחת-

עו"ד חנה כהן: לעשות אזוריים, ראש העיר.

צביקה ברוט: לעשות אזוריים, נכון, בכל הארץ. כאן הוא מדבר, לפי מה שאני הבנתי, אבל שוב, זו ביצה שטרם הוטלה.

אילנה נגיר: להעביר את זה לעירייה.

צביקה ברוט: לכן, הכל מהתקשורת, הוא דיבר ממה שהבנתי, לבטל לגמרי את התאגידים, ולהחזיר לעיריות את הכל, למעט-

אילנה נגיר: אני רוצה לומר לך-

צביקה ברוט: שניה, למעט ביישובים מאוד מאוד קטנים ששם השאירו תאגידים אזוריים.

אירנה גנין: זה הכי טוב יהיה.

אילנה נגיר: צביקה, תאגיד בת ים, on the face, תקשיבו.

צביקה ברוט: למה?

אילנה נגיר: למה? אני אגיד לך למה. המחשבים נופלים להם 70 פעם בחודש אחד, ואז נעלמים להם כל כרטיסי האשראי של התושבים. ואז תושבים לא משלמים מים במשך 3-4 חודשים, ואז בום גובים מהם באלפי שקלים. קטסטרופה אחת גדולה. לא פעם ולא פעמיים אני פניתי ואני דיברתי, ואין עם מי לדבר, נקודה.

צביקה ברוט: אז אני, אז אני רק אגיד, כיוון שאנחנו לא בתאגיד המים, אז אנחנו יכולים להעביר להם את הדברים.

אילנה נגיר: לא מאשימה אתכם, אני פשוט-

צביקה ברוט: לא, לא, אני רק רוצה לענות לך.

אילנה נגיר: אוקיי.

צביקה ברוט: אם יש לך, כיוון שמדי פעם מגיעים תושבים עם בעיות כאלה, כן חשוב שתעבירי בזמן אמת, ואנחנו נדאג להעביר להם עדכון. אני כן חייב להגיד-

אילנה נגיר: להעביר לך את כל הרשימה של כולם, אני אעביר.

יסמין ולקומיר פרייסמן: כן, אני העברתי לו 100+.

צביקה ברוט: רגע, אני כן חייב להגיד לזכות התאגיד, כיוון, כיוון שכל מי שפונה אלינו, אנחנו מעבירים-

אילנה נגיר: יש לי כל חודשיים 167 דיירים.

צביקה ברוט: אז תעבירי, אחלה. אני כן רק אגיד לך, את מדברת כנראה על בניין ספציפי, אולי בו יש בעיות.

אילנה נגיר: לא, לא, אני מדברת על כמה בניינים. בוא, צביקה.

(מדברים ביחד)

אירנה גנין: כל העיר, כל העיר.

קטי פיאסצקי: צביקה, יש בעיה, יש בעיה.

צביקה ברוט: שנייה, חברים. יכול להיות, אנחנו רואים מאלה שפונים אלינו ואנחנו מעבירים, עד היום ברוב, לא בכל אבל ברוב המוחלט של המקרים, התאגיד יצא כן בסדר. אנחנו בודקים אותם אובייקטיבית, וגם אין לנו בעיה לתת להם בראש אם צריך. אני כן אומר חד משמעית, שכל תלונה של תושב חייבת להיבדק.

אילנה נגיר: אני מתפללת שזה נכון.

צביקה ברוט: אני רק אומר, הרבה פעמים, יש איזה שהוא פער שהתושב אולי לא הבין למה הוא קיבל, לפעמים יש נזילה, לפעמים הבעיה היא בעיכוב אחר, של החשבונות.

אילנה נגיר: לא, אני לא דיברתי על, אני לא דיברתי על תהליך זה או אחר.

צביקה ברוט: אני יודע, אני אומר, יש מגוון, מגוון תלונות שאנחנו מקבלים, ואנחנו תמיד מעבירים לבדיקה. אני רק אומר, שעד היום, לזכות התאגיד צריך להגיד, לאורך השנים, זה לא רק בשנים האחרונות, מתברר שברוב המקרים התאגיד היה בסדר.

אילנה נגיר: אתה יודע מה, אני אתן לך דוגמה קטנה, באמת וזהו, בזה אני מסיימת את הנושא הזה.

שלומי לחיאני: למה, את יכולה לדבר.

אילנה נגיר: דקה, לא, אני חייבת להגיד את זה. מאחר וחשבון אני יודעת, מה לעשות, יוצא תעריף למשל, יש הרי 2 תעריפים, תעריף רגיל ויש תעריף מוגדל במידה ובן אדם השתמש ביתר, אוקיי?

צביקה ברוט: כן, נכון, נכון, של חריגה.

אילנה נגיר: עכשיו מה קורה, השתמשתי ב-10 קוב, השתמשתי סליחה ב- 20 קוב ומותר לי 10 קוב, בסדר? הם על ה- 10 קוב גובים פי 400. זאת אומרת, אם התעריף הרגיל הוא סתם 12 שקל, אז הם גובים על כל זה נוסף 40 ומשהו שקל. בסדר?

צביקה ברוט: כן, שזה, זה יחידה לפי רשות המים.

אילנה נגיר: רגע, אין בעיה, אין בעיה, דקה. באתי אליהם והוכחתי להם שהם טועים. למה, הם טענו, תוכיחו שיש נזילה, שאין נזילה, ושקרה ככה וקרה ככה, ובאים אליהם, ומבקשים את הזיכוי. במה הם מזכים אותך, אתה יודע?

צביקה ברוט: במה?

אילנה נגיר: ב- 12 שקלים. אבל, גביתם ממני לפי הגבוה.

צביקה ברוט: אילנה, מה שאמרת עכשיו זו דוגמה מצוינת.

אילנה נגיר: יפה. כן.

צביקה ברוט: שוב, ככל שבאמת אלה הפרטים, אז וודאי שצריך להעביר להם. תעבירו אפילו לנו אם צריך, ואנחנו, דרך אגב, כל אחד מחברי-

אילנה נגיר: אין בעיה. אני, למי להעביר, תגיד לי רק.

צביקה ברוט: אני רק אגיד, שכמובן, שכל אחד מחברי המועצה יכול לפנות ישירות.

אילנה נגיר: אבל אני עושה את זה, אני פונה אליהם ישירות, אני פונה אליהם ישירות. ויכוח ועוד ויכוח ועוד ויכוח, הם מוציאים לך את הנשמה, ובסוף מזכים אותך ב- 70 שקל.

צביקה ברוט: אגב, אחת הסיבות שבזמנו סיפרו לנו שהעבירו את זה מהידיים של העיריות לידיים של רשות המים, בדיוק בגלל הדברים האלה. כי לפני-

אלי יריב: לא, לא.

אילנה נג'ר: לא, לא, עשו את זה, עשו את זה בשביל להרוויח את המע"מ, ועשו את זה בשביל להכניס עוד תפקיד, נו באמת.

צביקה ברוט: לא, הם לא רצו שהעיריות, הם לא רצו שהעיריות יהיו אלה שינהלו את התקציבים.

אילנה נג'ר: צביקה, אנחנו מאוד נשמח אם יחזירו את זה לעירייה, מאוד.

אלי יריב: אני, אני רוצה-

קטי פיאסצקי: אני רוצה להגיד על זה משהו, שנייה, קצר, קצר.

אלי יריב: בבקשה, בבקשה. אני רוצה גם כמה מילים.

קטי פיאסצקי: 1. זה בזבוז אנרגיה וזמן של המערכת, להגיד לכל בן אדם שיש לו בעיה, תפנה למישהו ואנחנו נפנה. זה בזבוז של זמן של בן, שלך, שלי, של כל אחד מאיתנו. צריך לייעל את המערכת, על אחת כמה וכמה במציאות שבה אנחנו ממנים את הדירקטוריון, ואנחנו מקבלים דיבידנד מהמקום הזה. זאת אומרת, יש פה בעיה שאנחנו צריכים לפתור, הדיירים סובלים.

אילנה נג'ר: מה זה סובלים.

קטי פיאסצקי: הם רודפים אחרי צדק, לא מקבלים אותו, זו דוגמה מצוינת שבסוף מזכים על החלק הקטן, על הסך הקטן ולא על הגבוה. משהו צריך לעשות שם, ולא לחכות לממשלה.

צביקה ברוט: אני ב- 100% איתכם, אני רק אומר, אני, צריך להגיד גם ביושר, שהרוב המוחלט של התלונות שמגיעות לתאגיד מתבררות כתלונות שבסוף התאגיד צודק בהם.

קטי פיאסצקי: מספיק ש- 20% מהתלונות אנחנו נרגיש את זה.

צביקה ברוט: זה לא מגיע אפילו לאחוזים בודדים.

אלי יריב: טוב, אפשר רגע משהו? אפשר משהו? בבקשה, בבקשה.

אירנה גנין: אבל, יש, סליחה, יש עוד בעיה שכולם, כל התושבים, רוב התושבים חושבים שזה של העירייה.

(מדברים ביחד)

צביקה ברוט: בסדר, זה, קודם כל-

קטי פיאסצקי: מה זה, מה זה-

אירנה גנין: לא, זה לא עירייה, זה-

צביקה ברוט: קודם כל, הגישה שלנו, העירייה, העירייה לא יכולה לברוח, זה לא אנחנו, זה גם צריך להגיד.

אירנה גנין: אבל אם זה ככה, אז-

צביקה ברוט: גם אם זה לא אנחנו, אנחנו לא יכולים להגיד, זה לא אנחנו. אנחנו יושבים שם בדירקטוריון, אנחנו-

אירנה גנין: אז מתי באים, מתי באים ואומרים, זה לא עירייה, זה תאגיד.

צביקה ברוט: לא, לא. אנחנו כל פניה מטפלים אישית וחוזרים לתושב, הנה מה שהתאגיד אמר. אנחנו לא זורקים אותו לשם.

אילנה נגיר: למי פונים? אני אפנה את כולם לשם. תגיד לי רק למי פונים. זה הכל.

אירנה גנין: כן. אולי יש-

שלומי לחיאני: הוא אמר לך, תתקשרי אליו, לבן.

אילנה נגיר: למי, לבן?

אלי יריב: טוב, חברים, אני-

(מדברים יחד)

צביקה ברוט: בואו, זה לא הנושא על סדר היום. אלי, בבקשה.

אלי יריב: אני שומע את הדברים, אני חייב להגיב בכמה נקודות, אבל בבקשה לא להפריע. קודם כל, זה שיש תלונות על התאגיד, יש תלונות. בשירות לאזרח יש תלונות, גם לי אישית, חייבים לי 10,000 שקל, עדיין לא החזירו לי, בסדר?

אירנה גנין: נכון.

אלי יריב: אבל, אבל, צריכים לזכור-

שלמה חכם פינטו: יש לך בריכה?

אלי יריב: לא, טעות בחישוב. צריך לזכור, שהתאגידים האלה הוקמו מסיבה אחת, שהתאגידים היו ברשויות המקומיות, הרשויות המקומיות השתמשו בכספי המים לתקציב השוטף שלהם, בזבזו אותו ולא בנו תשתיות. צריכים להגיד ביושר שבעיר בת ים, תאגיד המים בונה לנו תשתיות ומחליף לנו את כל הצנרת התת קרקעית, זה כבר למעלה מ- 10 שנים, אם אני לא טועה זה מ- 2009, שהתאגיד עבר בהחלטת מועצת עירייה. תאגיד המים שילם לעיריית בת ים עשרות מיליונים, אם אני לא טועה, 80 מיליון שקל באותם ימים, לחיאני, אתה יכול לתקן אותי אם אני לא זוכר את המספר, זה בתקופה שלך היה, שאתם עשיתם-

שלומי לחיאני: אבל נראה לך שאני יכול לזכור.

אלי יריב: אוקיי, אז גם אני, אני זוכר 80 מיליון שקל באותם ימים-

צביקה ברוט: סמוך על אלי, הוא יודע.

אלי יריב: עיריית בת ים קיבלה את הכסף הזה, כן? והיא נתנה את הנכסים שהיו שלה לתאגיד על מנת שיפעיל את התאגיד. התאגיד מאז מחליף את כל התשתיות בעיר.

אילנה נגיר: יפה.

אלי יריב: אתם רואים את העבודות האלה. הם לא מתנהלים נכון ביחס לאזרח, צריכים לתקן את זה.

אילנה נגיר: יפה.

אלי יריב: אם הממשלה תחליט, הכנסת תחליט שמעבירים את תאגיד המים בחזרה לעירייה, אז צריכים איך אומרים, אני אומר עוד פעם, צריכים בזהירות רבה, מכיוון שזה-

אילנה נגיר: אלי, אפשר תמיד לאכוף את זה, ולעשות את זה בהתניה שתהיה קופה נפרדת של הכסף של המים. נקודה, זה הכל.

צביקה ברוט: לא.

אלי יריב: רגע, שניה אחת, זה מופיע קופה נפרדת.

צביקה ברוט: לא, הממשלה ניסתה וזה לא הצליח. אני רק אגיד-

אלי יריב: זה מופיע, אבל ראשי הערים יודעים להשתמש בכסף הזה לצרכים שלהם.

צביקה ברוט: כן, נכון.

אירנה גנין: אבל זה כסף שלנו. זה כסף שאנחנו משלמים, איזה כסף שלהם? זה כסף שלנו, זה לדברים אצלנו. בוכטה כסף. אנחנו לא שותים כל כך הרבה מים.

צביקה ברוט: היו ערים אחרות, אני לא מדבר עכשיו על בת ים, היו ערים אחרות שהתשתיות שלהם קרסו.

אילנה נגיר: שיתבעו אותם.

צביקה ברוט: אני מדבר לפני 15 שנה, האוצר הביא דוגמאות מ- 20 שנה לפני זה, שתשתיות בערים מסוימות אחרות קרסו ממש, כי עיריות השתמשו, כמו שאלי אומר, בכסף לדברים אחרים.

אילנה נגיר: טוב.

צביקה ברוט: ולכן, מהבחינה הזו זה היה הרציונל. אני כן אגיד, עוד שנייה שלומי-

שלומי לחיאני: בבקשה.

צביקה ברוט: שהתאגיד כן קיבל החלטה עכשיו לצאת לגיוס סמנכ"ל שירות, בין היתר כדי לשפר את השירות לתושב, על פי דרישה שלנו.

שלומי לחיאני: יפה.

אירנה גנין: זו דרך היה, זו דרך לגייס כסף שלנו. אנחנו משלמים פי 10 כסף, מכמה שאנחנו צריכים לשלם. זה שאתה אמרת, התקציב שהעבירו, זה הכסף שלנו. זה שאנחנו משלמים. זה לא כסף שמישהו נתן להם.

שלומי לחיאני: רבותיי.

קטי פיאסצקי: לא, כי זה, כי אנחנו מקבלים דיבידנד. כאילו בסוף-

אלי יריב: לא.

אירנה גנין: כן, כן, כן.

צביקה ברוט: ברשותכם, רק 3 אחרונים בנושא הזה כי הבטחנו להם, חכם, יסמין, ושלומי יסיים. חכם בבקשה.

שלמה חכם פינטו: טוב, אז באמת אני אגיד לכם, נראה לי שיותר מכולם פה, כמו שצביקה יודע, אני מתעסק בהכי הרבה פניות על בעיות במים. אין יום שאני לא נמצא בתאגיד בשביל לעזור, לעוד תושב, ועוד תושב, ועוד בעיה, ועוד תקלה. וזה כל זה, כמו שכל אחד יכול לעשות את זה ממכם, כי כרגע אני לא באמת נמצא שם בפועל עדיין. אבל עדיין, אם אתם תיגשו לשם יש אנשים-

אילנה נגיר: אנחנו נבחרי ציבור, זו העבודה שלנו.

שלמה חכם פינטו: יפה, אז אני עושה את זה כל הזמן-

אילנה נגיר: גם אני.

שלמה חכם פינטו: כנבחר ציבור, ואני יכול להגיד לך שבאמת יש הרבה הרבה תלונות. אבל כשאת מגיעה למחשב, התלונות האלה הן לא נכונות. כי אזרח לא שילם חצי שנה מים, ואז-

אילנה נגיר: למה הוא לא שילם חצי שנה, כי ההוראת הקבע שלו נפלה. למה היא נפלה, כי זרקו מחשב. אני אגיד לך.

(מדברים ביחד)

שלמה חכם פינטו: שניה, שניה.

ויקטור טל: מה שהוא אומר, שיש תלונות לא מוצדקות.

שלמה חכם פינטו: אז רגע, קודם כל, קודם כל-

צביקה ברוט: חברי'ה, שניה, בואו.

שלמה חכם פינטו: קודם כל, אני אומר לך שאני כל יום בודק את זה, כל יום מקבל תלונות, זה בא פיל וחוזר עכבר בקושי עם גרם של איזה דאווין, אבל לא יותר מדי. הבנת נכון, שבאמת קשה באמת לתפעל את כל המערך הזה של התלונות, כי יש הרבה משלמים, והרבה מחליפים, והרבה, הרבה, הרבה, הבנת? אבל, בשביל זה באמת כמו שצביקה אמר, הבאנו סמנכ"ל שירות. אני מאמין שסמנכ"ל שרות שיהיה באמת אדם קשוב לציבור, הוא יהיה ממשפרי השירות באמת. כי זה, צריך מישהו שיתעסק רק בזה. היום, בין התאגיד לבין הגבייה זה גם 2 עולמות שונים, כמו שאת יודעת, התאגיד לא גובה מים, התאגיד רק מספק מים.

אילנה נג'ר: כן, כן.

שלמה חכם פינטו: MGAR מנהלת חברה שהיא מי בת ים והיא גובה את המים.

אילנה נג'ר: נכון.

שלמה חכם פינטו: אז גם ביניהם זה לא בדיוק הכל-

קטי פיאסצקי: אז אולי זה לא עובד?

שלמה חכם פינטו: עובד לא עובד, זו המציאות כרגע, ואנחנו ננצח עם מה שיש.

צביקה ברוט: יסמין ושלומי.

שלמה חכם פינטו: אני חושב שכל אחד יכול לגשת, ויש מספיק אנשים שם שכן באמת באותו רגע שאתה מגיע הם מקבלים אותך ופותרים את הבעיה נקודתית במקום, באמת.

צביקה ברוט: נכון. תודה רבה, יסמין.

יסמין ולקומיר פרייסמן: אז זהו, שלחתי לפני כמה שבועות לצביקה מסמך של מעל 100 תושבים, חלקם בניינים שלמים, שלא מקבלים חשבונות. זה כאילו, זאת בתכלית הבעיה גם אצל אילנה, גם-

אלי יריב: זה חלק מהשירות הלא טוב שם.

יסמין ולקומיר פרייסמן: אנשים לא מקבלים חשבונות הביתה לא בדואר, לא במייל, שהם נרשמו וקיבלו בעבר במייל. זה יוצר חובות ואז אנשים לא מסכימים לשלם. ופה ושם, כל הסיפור הזה גרר מצב שאנשים התחילו לדבר על לעשות תביעה ייצוגית כנגד תאגיד המים.

אילנה נגיר: כן, אימהות מבת ים, גם.

יסמין ולקומיר פרייסמן: לא רק אימהות מבת ים, פתחו קבוצה ייעודית, שאני לא נמצאת שם, לא משנה, לא רוצה להתעסק עם זה. אני כן יודעת שהם פנו למשרד השני בגודלו בארץ, המשרד מוכן לקחת את הייצוגית מהם, המשרד מוכן לשלם עבורם את האגרה. וזה תושבים שמתאגדים, ואני מאוד מאוד לא רוצה שזה יקרה, זה גרוע לכולם.

אילנה נגיר: אני גם שמעתי את זה.

שלמה חכם פינטו: יש 60 מיליון שקל חובות אבודים לתאגיד.

דוד פפיא: אסור להם לשלם את האגרה.

יסמין ולקומיר פרייסמן: את זה אני לא יודעת, זה כבר, את זה אני לא יודעת. אבל-

(מדברים ביחד)

קטי פיאסצקי: מכל הסיפור הזה, זה מה שמפריע לך?

דוד פפיא: גם.

קטי פיאסצקי: שמשלמים את האגרה עבור תושבים מעוטי יכולת, חלשים, שלא יכולים להביא, וחותמים בלשכה, זה מה שמפריע לך?

צביקה ברוט: קטי תני ליסמין לסיים. את רוצה, את יכולה רק לסיים.

יסמין ולקומיר פרייסמן: אז זהו, אני לא רוצה, אני רוצה בעיקר שהתושבים יתחילו לקבל את החשבונות שלהם כסדרם, ואני, צריך לעשות משהו, שמישהו יתערב בתוך התאגיד כדי שזה יקרה, כי אשכרה תושבים סובלים, גם אני מקבלת מיליוני פניות כל יום.

אנסטסיה סהר: טוב, לפני תביעה ייצוגית, הם חייבים לפנות לעירייה, נכון?

צביקה ברוט: לא לעירייה, לתאגיד.

אילנה נגיר: לתאגיד לא לעירייה.

(מדברים יחד)

צביקה ברוט: יסמין, תודה רבה. אחרון שלומי, מאסף, בבקשה.

שלומי לחיאני: אין ספק שאם תהיה לנו הזדמנות לייצר מציאות שהמים והגבייה ואנחנו נוכל לתת לאנשים שירות דרכנו, זה יהיה הדבר הכי נכון לעשות. בזמנו, כמו שאמרת צביקה, התכלית הייתה באמת, מקומות שהם לקחו את הכסף ולא עשו בהם כלום, ואז המדינה הייתה צריכה לבוא, כי אין אפשרות למקום לחיות בלי תשתיות. כי מים, בסוף אנשים מתים, מים מזוהמים אי אפשר לשתות, וזה עשה בעיות למדינה. בתכלס, אצלנו התאגיד, הוא לא מתפקד טוב. התאגיד שלנו לא מתפקד טוב בגלל כמה וכמה דברים. 1. יש שמה כמה וכמה מבנים. זה שגובה, הוא לא זה ששולח, זה ששולח הוא לא, אין אפשרות לדבר איתם טלפונית. אם אתה לא מכיר איזה מישהו שאתה מתקשר אליו, אין לך שום אפשרות לדבר איתם, אין ספק שזה משהו ששווה התייחסות. אבל כמו, כמו שאמרת, לדעתי אם תהיה את האפשרות הזאת להחזיר את התאגיד לעירייה, זה יהיה דבר נהדר. 2. כל העיריות וכל המקומות שמפיקות מים כמו שאנחנו, הרוויחו כסף מהמים. וכל מי שניהל את המערכות האלה יודע שאנחנו כרשות קיבלנו כסף מהמים. גם כשהתאגיד מנהל את המערכת הזאת, אנחנו מקבלים כסף מהמים. לדעתי השנה קיבלנו, יתקן אותי הגזבר, 30 מיליון שקל דיבידנד?

אילנה נגיר: של כמה שנים.

צביקה ברוט: זה על כמה שנים אבל.

שלומי לחיאני: לא משנה, אבל קיבלנו, כל עוד אנחנו מקבלים כסף כאילו, וזה התהליך. הבעיה היא לא במספרים האלה, הבעיה היא בניהול נכון. לייצר מבנה אחד קונסטרוקטיבי, ברור, שיודע לתת שירות, שיודע לתפקד, אין לי מושג, אני פחות בקיא בתפעול היומיומי. אבל אם אלי אומר שהם עושים פה את התשתיות, אז זה בסדר גמור.

אלי יריב: מה, אתה לא יודע, היה פה אסבסט, כל התשתיות היו אסבסט.

שלומי לחיאני: לדעתי, צביקה ברשותך, אם, בסדר, כל הזמן החליפו את זה. אם באמת תיפתח אפשרות כזאת, הייתי ממליץ למועצה בחום, להביא את זה אלינו, לייצר מציאות שזה נמצא אצלנו, פה יש מערך גבייה טוב, יש אנשים סבבה, וברגע שזה גוף אחד מטפל, אתה מייצר מציאות יותר טובה לאזרח ולתושב.

אירנה גנין: יהיה פחות כסף לתושבים.

צביקה ברוט: הצבעה. תודה.

דורית מוריה: מי בעד?

(מדברים ביחד)

קטי פיאסצקי: אף אחד לא זוכר על מה מצביעים בכלל.

שלמה חכם פינטו: על מאגר המים.

צביקה ברוט: אז רגע, אז אני רוצה הצעת ייעול. אני מבקש שדורית תבדוק עם חנה, אם יש לנו אפשרות לקבל מהם כסף, שנקבל כסף. אם לא, נאשר את זה, בכל מקרה נאשר את זה אבל.

דורית מוריה: אני אאשר בכפוף לבדיקתי.

אירנה גנין: לאשר בתנאי שאם יש אפשרות לקבל תמורה.

אילנה נגיר: כן, למה לא? תמיד כיף לקבל.

שלומי לחיאני: לא, אבל זה לא משנה, אם לא נקבל את זה ככה, נקבל את זה דיבידנד בעוד שנה או עוד שנתיים.

אילנה נגיר: דורית מוריה הצליחה להוציא כסף מקבלנים על זה שהניחו, הניחו ציוד על החול של עיריית בת ים.

צביקה ברוט: חברים פה אחד?

שלומי לחיאני: כן, כן.

אירנה גנין: זרקו את הזבל ליד הבית שלי שהעבירו.

יסמין ולקומיר פרייסמן: יש לי שאלה לגבי זה, רגע.

צביקה ברוט: כן, יסמין.

יסמין ולקומיר פרייסמן: ראיתי שזה ברמת יוסף. פיזית, פרקטית, על איזה שטח זה יהיה?

צביקה ברוט: זה נמצא איפה שהיום נמצאת הבריכה.

יסמין ולקומיר פרייסמן: אוקיי.

צביקה ברוט: כיוון שהיא זקוקה עכשיו-

שלומי לחיאני: מול הבית של אלי יריב.

עו"ד חנה כהן: בסמוך.

צביקה ברוט: לשיפוץ ותחזוקה וזה, זה יהיה בסמוך לזה.

יסמין ולקומיר פרייסמן: כמה מהשטח של רמת יוסף יילקח לעוד בנייה? אין להם, אין להם מדרכות לנשום, אין להם מדרכות לעבור.

צביקה ברוט: רגע, זה זמני, זה זמני על שטח ציבורי.

שלומי לחיאני: רמת יוסף, יסמין, זו השכונה עם הכי הרבה שטחים ציבוריים.

יסמין ולקומיר פרייסמן: כן, אבל גם כל הבנייה שיש זה הכול זמני. כי פיזית אין להם-

צביקה ברוט: לא, לא, זה בסמוך-

שלומי לחיאני: יסמין.

אירנה גנין: על מה את מדברת, על 2, 4 ו- 6?

צביקה ברוט: אבל, שניה. חברה, בסוף לא יהיה מים. הבריכה הקיימת זקוקה לשיפוץ. בזמן השיפוץ הם מקימים בריכה זמנית לידה, בחורשה שם, לידה, באזור הזה, ויפרקו את זה אחרי שהשיפוץ ייגמר.

יסמין ולקומיר פרייסמן: אוקיי.

עו"ד חנה כהן: ואחר כך נעיף אותה.

יסמין ולקומיר פרייסמן: מהמם, זה מה שרציתי לשמוע.

אילנה נג'ר: שמעת מה שלומי אמר לך?

יסמין ולקומיר פרייסמן: מה, לא.

שלומי לחיאני: זו שכונה עם הכי הרבה שטחים ציבוריים בבת ים, רק שתדעי.

דורית מוריה: פה אחד, רבותיי?

אפרים מזרחי: כן, פה אחד.

דורית מוריה: תודה רבה.

הצבעה: פ"א

פ"א: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נג'ר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב

דורית מוריה: עדכונים ושונות, ראש העיר?

צביקה ברוט: לא, בית משפט.

<u>סעיף 5 – סגירת בית המשפט עמ"ק בת ים – ביטול צו הקמה</u>

<u>דורית מוריה:</u> סליחה, סגירת בית המשפט. חנה, בבקשה.

<u>אנסטסיה סהר:</u> מה סגירה?

<u>אפרים מזרחי:</u> למה?

<u>עו"ד חנה כהן:</u> טוב, קודם כל, לא לחשוש. תושבי בת ים ימשיכו להישפט בתחום בת ים, בבית משפט.

<u>דורית מוריה:</u> הכל בסדר, כן.

<u>קטי פיאסצקי:</u> בסדר, אין יותר נתונים על פשיעה, יש על מה להישפט, לא חסר על מה.

<u>עו"ד חנה כהן:</u> המגמה הארצית היא, בית משפט לעניינים מקומיים זה ייצור כלאיים. 1. המזכירות שלו וכל הצוות המנהלי הם עובדי עירייה. מאידך, אנחנו מממנים את השופט, אבל השופט הוא עובד של מדינה. ומי שמופיע בפני-

<u>קטי פיאסצקי:</u> אני דווקא אוהבת את זה, את הסידור הזה.

<u>עו"ד חנה כהן:</u> אני לא חושבת שזה כל כך טוב, ומי שמופיע בפני השופט זה התובעים העירוניים שלנו, בעיקר בתביעות של רישוי עסקים, תכנון ובנייה, ועבירות, דוחות חניה, וכיוצא בזה. המגמה היום בכל הארץ, זה סגירת בתי המשפט לעניינים מקומיים, נסגר בחולון, בראשון, כמעט בכל הארץ. תל אביב, ירושלים וחיפה גם כן בדרך. זה נובע מכמה דברים. זה נובע מזה שאין לנו היקף תיקים כל כך גדול שמצדיק אחזקה של בית משפט לכל העובדים וכיוצא בזה. אנחנו חוסכים מזה כסף, כי אנחנו בעצם את העובדים האלה מתעלים למקומות אחרים, חלקם גם פורשים בדרך. חוסכים כסף של ימי השיפוט, של האבטחה, אנחנו נקבל חזרה כסף על המבנה שהשקענו בו. כי כמו שאתם יודעים, הקרקע היא קרקע שלנו, נבנה בית משפט, ואנחנו שילמנו את החלק היחסי שלנו על הקומה הזאת, אז נקבל בחזרה את הכסף. מבחינה כלכלית, זה טוב. מבחינת תושבי העיר,

הם לא נפגעים מזה שאנחנו סוגרים את הבית משפט. הם כן באים להישפט ברח', הם באים לאותו בית משפט.

(מדברים ביחד)

צביקה ברוט: הם לא מרגישים לצורך העניין את ההבדל.

קטי פיאסצקי: רגע, מי שעכשיו יבקש משפט-

אילנה נגיר: את בעצם אומרת, במקום שישפטו בקומה-

צביקה ברוט: שניה, בעצם הדרך למהלך הזה נפתחה ברגע שנפתח בית משפט בבת ים.

עו"ד חנה כהן: נכון.

צביקה ברוט: כי השירות בבית משפט השלום, יכול להיות-

קטי פיאסצקי: בשלום, בשלום. בבית משפט השלום.

צביקה ברוט: בדיוק.

אילנה נגיר: רגע, רגע, אני רוצה להבין.

קטי פיאסצקי: הם מבקשים להופיע בבית משפט השלום עכשיו.

אילנה נגיר: סליחה, זאת אומרת, במקום שהם ישפטו בקומה ראשונה, ישפטו בקומה שלישית. בעברית פשוטה.

עו"ד חנה כהן: מדויק.

צביקה ברוט: נכון. הם אפילו לא יעברו קומה, הם באותה קומה.

עו"ד חנה כהן: הם עדיין יפגשו את הפרצופים של התובעים שלנו, לשמחתם ולצערם.

דורית מוריה: לדאבונם, לדאבונם.

אילנה נגיר: אוקיי.

צביקה ברוט: במקום שהכותרת, במקום שהכותרת תגיד בית משפט לעניינים מקומיים בבת ים, יהיה בית משפט השלום בבת ים.

עו"ד חנה כהן: כן, נכון.

אילנה נגיר: עכשיו אני אשאל אחרת.

עו"ד חנה כהן: כן, בבקשה.

אילנה נגיר: האם, האם בגלל שהם נשפטים בבית משפט השלום, הקנסות עלולים להיות גבוהים?

עו"ד חנה כהן: לא, הקנסות שמוטלים עליהם, 1. אנחנו נגיד ככה, אנחנו מאוד מאוד משתדלים-

אילנה נגיר: השאלה אם לא יקנסו אותם ביותר בגלל זה.

עו"ד חנה כהן: לא, לא. תראו, אנחנו, גם התובעים שלי הם מבינים, קודם כל אני מסבירה להם תמיד, תביעה פלילית, אתם לא מתעסקים עכשיו במקרי אונס ורצח וכו'. מדובר בסך הכל בתיקים, שחלקם חמורים, עבירות בנייה וכו', אבל אתם צריכים להבין, א', מי האוכלוסייה. חלק מהאוכלוסייה שלנו היא לא אוכלוסייה רבת ממון. יש לנו גם מתחם ענישה, אנחנו בכל תיק, לכל סוג של עבירה, יש לנו מתחם ענישה. אנחנו משתדלים לא לחרוג ממנו. כמובן, שאם בא מישהו שהוא חולה ויש לו נסיבות אישיות, אנחנו משתדלים להפחית. משתדלים באמת להסתכל לבן אדם בלבן של העיניים ולהתחשב. אז זה שאתה עובר לבית משפט שלום, זה לא זה, כי התובעים שלנו נשארים אותם תובעים, הם טוענים. השופט יכול להיות, בדרך כלל אנחנו נופלים על שופטים בזמן האחרון, שופטים שבאים דווקא לטובת התושבים. דווקא התובעים מתלוננים שהם נוטים לטובת התושבים, זה בסדר. יש גם שופטים שבאים מהפרקליטות.

קטי פיאסצקי: שלא ישמעו אותך, יחזירו אותנו אחורה רק בגלל זה.

עו"ד חנה כהן: יש שופטים שבאים יותר קשים מהפרקליטות, שהם היו פלילסטים, שהם קצת יותר נוטים לתביעה, זה משתנה.

אילנה נגיר: מה תעשי עם העובדים, איפה הצבת אותם?

קטי פיאסצקי: זהו, זאת השאלה, כמה עובדים יש לך?

עו"ד חנה כהן: סך הכל יש 3 בנות, זהבה היא מנהלת בית הנשפט, היא עדיין, נעביר אותה לתפקיד אחר. רות מרציאנו עומדת לפרוש. ועוד פקידה אחת עדי, שאנחנו גם נמצא לה סידור.

קטי פיאסצקי: זאת אומרת, אף אחד לא הולך להיות מפוטר.

עו"ד חנה כהן: ברור.

שלומי לחיאני: לא, יש 4 לדעתי.

עו"ד חנה כהן: האחת הנוספת היא כרגע בבית, היא לא, לא מתפקדת מי יודע מה.

אפרים מזרחי: חנה, מי יפתח את התיקים, מי יפתח תיקים?

עו"ד חנה כהן: מה שקורה זה, היום אנחנו עברנו לנט. חלק מהמהפכה שאנחנו עושים זה נט. זה מיכון של התיקים, ופתיחת תיקים באמצעות הנט. נט זו מערכת, מערכת בית המשפט, גם אצלנו במחלקה המשפטית אתה פותח דרך האינטרנט, אז הכל ממוכן. זה גם פחות, מתי הגשת, לא הגשת, כן הגשת, נעלם תיק קרטון, הכל ממוחשב, הכל מסודר.

אפרים מזרחי: עכשיו, אני יודע שיש לחץ על בית משפט השלום, אז מה יקרה?

עו"ד חנה כהן: תראו, יהיה לחץ, אנחנו משתדלים, קודם כל, ההנחיה שלי לתובעים, לנסות לסגור עסקאות טיעון כמה שיותר. כי אם יש מישהו שבנה והוא הכשיר כבר בינתיים את הבנייה, או מתכוון להרוס וכו', תגמרו איתו עסקת טיעון, ותגישו את העסקת טיעון. יכול להיות שיהיו תורים יותר ארוכים, אבל בסך הכל השירות לתושב, לדעתי, לא ייפגע. אנחנו רואים את זה מחולון, מראשון, וכו'. ואני מאמינה שיהיה בסדר. כן, עכשיו, כבוד שר המשפטים, צריך לחתום על הצו לסגירת בית המשפט.

צביקה ברוט: בקצב שלהם.

שלומי לחיאני: חנה, מה קורה עם הנכס הנדל"ני?

רפי ברנז: היא אמרה את זה בהתחלה.

דורית מוריה: אני אקרא ברשותכם את הצעת ההחלטה: המועצה מאשרת ביטול הקמה של בית משפט לעניינים מקומיים בעיריית בת ים. חוקי בית המשפט לעניינים מקומיים בבת ים, יועברו לבית המשפט השלום בעיר בת ים. ביטול זה טעון אישור שר הפנים. מי בעד, ירים את ידו. פה אחד?

ויקטור טל: פה אחד.

דורית מוריה: תודה רבה.

הצבעה: פ"א

פ"א: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, ורד דנינו, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, שלמה פינטו חכם, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נגיר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב

צביקה ברוט: הישיבה נעולה. אנחנו פותחים את הישיבה השנייה, שהיא ישיבה שלא מן המניין-

קטי פיאסצקי: אין עדכונים ושונות? אנחנו סגרנו, אני לא יודעת.

צביקה ברוט: סליחה, הישיבה נפתחת שוב. סליחה.

(מדברים ביחד)

דורית מוריה: סליחה, לא נעולה. לא, לא, היא לא נפתחת שוב.

רפי ברנז: בישיבה השנייה, מה הבעיה?

קטי פיאסצקי: אי אפשר להוסיף שונות.

צביקה ברוט: לא, אי אפשר, זו ישיבה מיוחדת. לא, לא, בסדר. אנחנו לא חוזרים על כל הישיבה מההתחלה.

דורית מוריה: כן, בבקשה.

סעיף 6 – עדכונים ושונות

צביקה ברוט: עדכון של קטי פיאסצקי שחזרה מטאיוואן, בבקשה.

קטי פיאסצקי: כן, אז לפני, לא זוכרת כמה זמן זה היה, 3 חודשים אושרתי?

צביקה ברוט: חודש.

קטי פיאסצקי: לא, אישרתם לי לנסוע לטאיוואן לסמינר על ערים חכמות, ועל-

אפרים מזרחי: לא אישרנו לך, אמרנו בזום.

קטי פיאסצקי: מה?

קטי פיאסצקי: אל תדאג, לא שילמתם על זה, הכל בסדר, גם אני לא שילמתי, זה לא יצא מהכסף של הקופה העירונית, וכן רציתי לשתף רגע מה היה שם. אז אני רגע אתייחס לחומר הלימוד שם, ואז אני אתייחס לדבר שבעיניי הוא יותר משמעותי. קודם כל, הגעתי לשם למדינה, ופגשתי נציגים ממדינות, הייתי היחידה מישראל, שאנחנו מחשיבים כמדינות עולם שלישי, נכון? יש לנו כזו תפיסה שאנחנו כזה איזו מדינה מתקדמת, תבטלו את כל מה שאתם חושבים, הייתי שם עם אנשים ממונגוליה, מווייטנאם, מקזחסטן, ממדינות באפריקה, שצחקנו לפני שלא ידענו שקיימות, והם מתקדמים בהרבה מהמקום שאנחנו נמצאים בו בכל מה שקשור לערים חכמות ולתפעול של כל המערכת הזו. היינו בטאיפיי, היינו שם בעירייה, לא נעים לי, אני לא רוצה לבאס אותם, כי, עזבו זה עולם אחר. זה באמת-

אירנה גנין: עירייה כמו שלנו?

קטי פיאסצקי: מה?

אילנה נגיר: עירייה כמו שלנו?

קטי פיאסצקי: יש שם חדר שהם שולטים בו על התחבורה הציבורית, יש שם אגף תחבורה, אני לא יודעת איך הם מחלקים את הזה, יש שם עשרות, עשרות, עובדים כפול 100. (מדברים ביחד) והחדר הזה, יותר גדול מהחדר הזה, כל כך משוגע. ובאמת, ההתייחסות שלהם-

אירנה גנין: למה לא הזמנת לפה?

קטי פיאסצקי: את הטייוונים או את החדר?

אירנה גנין: כן, לראות איך אנחנו חיים.

קטי פיאסצקי: שלחתי לראש העיר תמונה מהחדר ישיבות של מועצת עיריית טאיפיי, ניו טאיפיי.

דורית מוריה: כבר אני מעתיקה את זה.

צביקה ברוט: אחרי השיפוץ שלנו פה.

קטי פיאסצקי: כן, אמרתי לו, מרגישה בבית.

דורית מוריה: אם ירצה השם.

קטי פיאסצקי: זה היה, הם באמת מתפעלים שם המון מערכות של עיר חכמה גם מבחינת איך שהם עוקבים אחרי כל מה שקורה בעיר, מבחינת פשיעה, מבחינת תחבורה. יש שם, יש לנו מחר פגישה, אנחנו נדבר, מרדכי, תכין את התב"רים, עמודים חכמים, תאורה חכמה, דברים באמת משוגעים, היינו גם בתערוכה בינלאומית, איפה-

אילנה נגיר: כסף יש להם?

קטי פיאסצקי: מה?

אילנה נגיר: כסף יש להם?

קטי פיאסצקי: כסף יש לנו.

צביקה ברוט: כשסין מחליטה-

קטי פיאסצקי: כן, זהו, צריך לעשות את זה מהר, מהר, מהר לפני שהסינים פולשים. אז בהיבט הזה של הלימודים זה היה מדהים, ולמדנו לכתוב, אני כתבתי קוד על פייטון בשפת פייטון, שזה היה, רק על זה מגיע לי צל"ש שלא, לא הקרבתי את העולם, על מוכנות והיערכות למצבי קיצון. אז אצלם זה יותר רעידות אדמה, מפולות בוץ, אבנים, כל מיני דברים. אבל זה היה מדהים, מדהים, הם עובדים על מערכת שבאמת מנבאת, גם קדימה, איפה המקומות שיפגעו, וגם כשזה כבר קורה, איפה כדאי לפנות לפני. גם על פי הרכב אוכלוסייה, גם לפי כל מיני נתונים גאוגרפיים. סופר מעניין. וזה בהיבט הלימודי. בהיבט היותר משמעותי

בעיניי, זה באמת שאני הייתי היחידה מישראל, ונפגשתי עם מדינות, דיברנו על זה גם לפני, שהן לא נחשדות כאוהדות מדינת ישראל, בטח לא בשנה וחצי האחרונות, וחששתי בהתחלה כי הייתי כאילו לבד ולא ידעתי איך יקבלו אותי. ואני כן רוצה לספר לכם, שההסברה שמדינת ישראל לא עושה מה- 7 באוקטובר, אפשרית, חיה וקיימת אצל כל אחד מאיתנו. אני, בזמן שהייתי שם היו אזעקות, היו פיטורים של רונן בר, היה מלא בלאגן, הייתי כל היום בחדשות, קיבלתי התראות לטלפון, והם מאוד התעניינו ושאלו. ואני יכולה להגיד לכם, שהרווחנו עוד 25 ידידי ישראל בעולם, שגרירים שלנו. החבר התורכי שהיה, חזר עם סיכת חטופים הביתה, וכתב לי שזאת המתנה המרגשת ביותר שהוא קיבל, ושהוא לא, לעולם לעולם-

אירנה גנין: את ראית אותו שם שהוא הולך איתה, עם הסיכה הזאת?

קטי פיאסצקי: מה? הוא מתנגד ארדואן. (מדברים יחד) הוא, יש לו בעיות משלו, צחקנו בינינו, מי הראשון

שיאשר מבין שנינו.

אירנה גנין: זה שהוא לקח הוא לקח, אבל מה הוא יעשה?

קטי פיאסצקי: אבל אני רוצה להגיד לכם, שזו באמת הייתה חוויה עבורי לייצג את העיר בת

ים ואת מדינת ישראל.

אילנה נגיר: כל הכבוד.

קטי פיאסצקי: ולהביא באמת את העם, את עם ישראל, ולהצליח באמת לשבור את החומות האלה. אז תודה רבה שאישרתם את הנסיעה הזאת.

צביקה ברוט: קטי, יישר כוח, תודה שייצגת אותנו. הדברים האלה חשובים. תרומה מאוד

מאוד גדולה לקשרים הבינלאומיים.

קטי פיאסצקי: אני רוצה להגיד עוד משהו, עוד משהו.

צביקה ברוט: כן.

קטי פיאסצקי: אני רוצה להגיד דבר נוסף, אנחנו החל מתחילת השבוע, אני אדבר כמובן בשם עצמי, אני מניחה שיש אנשים שלא יסכימו איתי, אנחנו בעיצומו של שבוע היסטורי, בכל מה שקשור לעיצומים של המורות והמורים בישראל והסייעות. אני רוצה, לפחות בשמי, אני אשמח שכל השולחן הזה יצטרף, להביע את תמיכתי, לתת גב לעובדי ועובדות ההוראה. אלו אנשים שאחראים על דור העתיד ועל מה שיהיה כאן, רוב שעות היום הילדים שלנו נמצאים בבתי הספר ומה שנעשה כאן, איך שהמדינה מתייחסת אליהם, הם הולכים לספוג קיצוץ מטורף, מטורף מהמשכורת הזכלום שהם גם ככה מקבלים. אני חושבת שצריכה לצאת קריאה חד משמעית שאנחנו עומדים מאחוריהם. ואם נגיע לשביתה-

צביקה ברוט: לא הבנתי, את נגד הסתדרות המורים?

קטי פיאסצקי: מה?

צביקה ברוט: נגד הסתדרות המורים?

קטי פיאסצקי: אתה רוצה לשמוע את דעתי על הסתדרות המורים? אני חושבת שהסתדרות-

צביקה ברוט: אני יודע, את אומרת, אני שואל את דעתך?

אלי יריב: קטי, קטי, זה לא השולחן.

קטי פיאסצקי: מה זה, זה לא שולחן?

צביקה ברוט: הערה אישית שלה.

קטי פיאסצקי: הערה אישית, אני חושבת שאנחנו כנבחרי ציבור, אני כאימא רוצה לתמוך במאבק הזה, זה מאבק לא על השכר של המורים והמורות, זה מאבק על דמותה של מדינת ישראל ועל מערכת החינוך שלה.

אירנה גנין: גם עובדי, עובדי מדינה, אותו דבר.

צביקה ברוט: חברים, תודה על הסקירה, תודה רבה, הישיבה נעולה.

ראש העיר
צביקה ברוט

מרכזת ישיבות המועצה
דורית מוריה